

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 8. Ad Romanos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

His subjungit: *Vellem, ut auscultetis me in charitate, ne aliquando Epistola mea testimonium sit contra vos. Etiam pro me orate, qui vestra charitate in misericordia Dei indigeo, ut sorte, quæ mihi præparatur, dignus sim, & non reprobus inveniar. Smirnenfium, & Ephesiorum charitas vos salutat. Memento in orationibus vestris Ecclesiæ in Syria, inter quorum membra annumerari indignus sum, cum sim omnium ultimus. Valete in Jesu Christo; Episcopo, & Presbyteris juxta præceptum Dei subditi estote, alterutrum uno corde diligite. Utinam spiritus meus vos sanctificet, non in præsentis modo, sed etiam quando Deo fruam. Adhuc quidem periclitor; sed fidelis est Pater, ut per Jesum Christum vota mea, & vestra adimpleat. Utinam in ejus oculis immaculati sitis. Ita Epistola ad Trallenses finitur.]*

Sæculum II.
A. C. 106.

n. 12.

§. VIII.

Epistola S. Ignatii ad Romanos.

S. Ignatio! Smirnæ Ephesii occurrerunt, via recta Romam ituri, & illuc ante ipsum perventuri; his Epistolam tradit ad Ecclesiam Romanam, in qua post salutationem, & magna elogia ita loquitur: *Quod instantissimis precibus a*

C c 5

Deo

Sæculum II.
A. C. 106.

Deo petii, ut viderem vultus vestros, tanquam Electorum Dei, tandem obtinui; cum enim jam Jesu Christi vinctus sim, hisce brachiis vos amplecti spero, si sit voluntas ejus, & mea felicitas, ut usque in finem perseverem. Bene procedunt initia, dummodo consumem Martyrium, & nihil me ab hac Beatorum sorte impediat. Timeo, ne vestra clementia mihi noceat, facile enim facere potestis, quod vultis; at mihi difficile erit ad Deum pervenire, si mihi parcitis. Nolo erga vos respectu humano duci; sed Deo placere cupio, sicut vos placetis. Nunquam mihi melior occasio ad Deum perveniendi obveniet, nec vobis, si quiescitis, sanctius opus operandi oportunitas. Si propter me nil moveatis, coronabor, si vero me secundum carnem diligitis, ad hujus vitæ pugnas, molestias, & pericula retrabor. Majus mihi bonum procurare non potestis, quam pro Deo immolari, dum altare ad idipsum paratum stat. Ex his verbis colligi potest, quantum S. Ignatius timuerit, ne Christiani Romani suo auxilio eum a morte eriperent. Tum prosequitur:

Nunquam invidiæ vitio laborastis, & aliis morum præcepta dedistis; quæ ergo docuistis, exemplo firmate. Hoc solum a vobis peto, ut mihi precibus vestris virtutem impetretis contra hostes internos, externos-

ternosque, ut non solum me Christianum ^{Sæculum II.}
nominem, sed effectum esse velim; nec alii ^{A. C. 106.}
tantum me Christianum putent, sed reipsa

talem inveniant. Tum post alia: Ad
Ecclesias scribo, me libenter pro Deo mo-
ri, dumodo vos impedimento non sitis.
Obtestor vos, ne me importune ametis.
Sinite, ut bestiarum pabulum fiam, hæ enim
me ad Deum deducunt. Frumentum Dei
sum, bestiarum dentibus molar, ut puris-
simus Christi panis inveniar. Magis e-
nimvero irritate bestias, ut sint mihi in
sepulchrum, & nihil corporis mei relin-
quant, ne post mortem cuiquam oneri sim.
Tunc verus Jesu Christi Discipulus ero,
si nec corpus meum Mundus videat. Ro-
gate Deum pro me, ut his instrumentis
cadam Deo hostia. Non autem impero vo-
bis sicut Petrus, & Paulus; ipsi enim e-
rant Apostoli, ego damnatus sum, ipsi li-
beri erant, ego adhucdum servus, si autem
Martyr occumbam, libertus Jesu Christi
ero, & per eum liber resurgam. Jam
nunc in vinculis disco, nihil de hujus tem-
poris vanitate concupiscere.

A Syria usque Romam terra, marique,
diu ac noctu cum bestiis pugno, alligatus
decem Leopardis, id est, militum manipu-
lo, quibus si benefeceris, pejores fiunt. At
eorum perversitate instruor; nec tamen ^{I. Cor. 4. 4.}
ideo justificatus sum. Utinam bestiis
fruar mihi præparatis, utinam feroces in-
veniam,

Sæculum II.
A. C. 106.

veniam, ipse urgebo, ut me cito devorent, ne mihi, quod quibusdam aliis contingat, quos attingere non sunt ausæ; & si invadere me nolint, cogam. Ignoscite mihi! scio, quid mihi proffit. Jam Discipulus esse incipio. Nulla me creatura nec visibilis, nec invisibilis a Jesu Christi amplexu arcebit; ignis, crux, bestiarum catervæ, separatio ossium, divisio membrorum, totius corporis destructio, atrocissima Dæmonis tormenta veniant super me, dummodo Jesu Christo fruamur.

Hujus mundi deliciae, nec hujus Sæculi Regna mihi quidquam prodesse. Præstat pro Jesu Christo mori, quam dominari universæ terræ. Et iterum post alia pergit: Princeps hujus mundi querit me rapere ad se, & voluntatem meam, qua Deo inbæreo, pervertere, nullus vestrum ejus accedat partibus, sed magis ex mea, & Dei parte stet. Ne loquamini Jesum Christum, si mundum amatis. Non vos corripit invidiae malum. Cum apud vos præsens fuero, si quid aliud rogarem, nolite facere; sed his, quæ modo scribo, credite. Scribo vobis vivens, & mori desiderans. Amor meus crucifixus est. Habeo in me non ignem materiale, sed aquam vivam, quæ loquitur in me, & dicit intus: Vadamus ad Patrem. Non appeto nutrimentum corruptibile, aut hujus vitæ oblectamenta; sed desidero panem Dei,

Dei, panem cælestem, panem vitæ, qui est caro Jesu Christi, Filii Dei, qui in fine natus est ex sanguine David, & Abraham; cupio potum divinum, ejus sanguinem, qui est charitas incorruptibilis, & vita sine termino.

Sæculum II.
A. C. 106.

Denique subjungit: Memores estote in orationibus vestris Ecclesiæ Syriæ, cujus Deus loco mei pastor est; Jesus Christus solus eam reget, & vestra charitas. Ego vero erubesco, quod illius Ecclesiæ membrum esse dicar, quia indignus sum, omnium minimus, & abortivus. Attamen per misericordiam Dei, sum aliquid, si ad ipsum pervenire possim. Spiritus meus vos salutatur, & charitas Ecclesiarum, quæ me non tanquam peregrinum, sed fratrem exceperunt; illæ enim, quæ per Legatos suos ad me non venerunt, tamen pro rata impendiorum partem contulerunt. Hanc Epistolam vobis scribo Smirnæ, ab Ephesis quibusdam beatis confratribus nostris ferendam. Charissimus confrater Crocus mecum est cum pluribus aliis; quantum attinet ad illos, qui ante me ex Syria Romanam sunt profecti propter gloriam Dei, notos vobis esse credo; dicite illis me non procul abesse, sunt Deo digni, & vobis. Bene facietis, si eos vestra benevolentia juveritis. Hæc scripsi vobis nono Calendas Septembris, id est, vigesima quarta Augusti. Salutem vobis dico, & precor usque

Sæculum II, *usque in finem Jesu Christi patientiam.*
 A. C. 106. Ita finit Epistolam ad Romanos, quæ
inter ejus Epistolas alias est celeberrima.

§. IX.

Epistola ad Philadelphios.

S. Ignatius Smirna ductus est Troadem, ubi Episcopus Philadelphix in Asia ad eum invisit; inde scripsit ad hanc Ecclesiam, ad Smirnensem, & ad S. Polycarpum. In Epistola ad Philadelphios præmissa salutatione hortatur ad unionem cum Episcopo, Presbyteris, & Diaconis, & tunc ait: *Episcopum vestrum Ministerium publicum non a se ipso, nec ab hominibus, nec ex vana gloria, sed in charitate Dei Patris, & Domini Jesu Christi accepisse, mihi compertum est. Ejus mansuetudinem valde miratus sum. Silentium ejus plus movet, quam vani aliorum sermones. Vita ejus Dei præceptis, sicut lyra chordarum concordia regitur. Ideo gratulor ei voluntatem Deo addictam, virtutis perfecte studiosam, ejus constantiam, & iracundiæ fugam per Dei viventis Clementiam. Tum suadet, ut divisiones, & hæreticorum doctrinam horreant. Et pergit: Non quidem Divisiones animorum esse inter vos deprehendi, sed tamen quasdam Personarum distinctiones; omnes, qui Dei*

n. 3.